

Informacja o formularzu skargi

Niniejszy formularz jest oficjalnym dokumentem prawnym i może mieć wpływ na Państwa prawa i obowiązki. Należy wypełnić go według instrukcji zawartych w dokumencie „Jak wypełnić formularz skargi”. Proszę sprawdzić, czy wypełnili Państwo wszystkie rubryki dotyczące Państwa sytuacji oraz czy załączone zostały wszelkie niezbędne dokumenty.

Uwaga : Skarga nie zostanie przyjęta, jeżeli nie jest kompletna (art. 47 Regulaminu Trybunału). W szczególności należy zauważyć, że art. 47 ust. 2 a) Regulaminu stanowi, iż zwięzłe oświadczenie dotyczące stanu faktycznego, zarzucane naruszenia oraz informacje związane ze spełnieniem kryteriów dopuszczalności, MUSZĄ BYĆ przedstawione w odpowiedniej części formularza skargi. Wypełniony formularz powinien umożliwić Trybunałowi określenie rodzaju skargi i jej przedmiotu, bez odwoływania się do jakichkolwiek innych dokumentów.

Kod kreskowy

Jeżeli otrzymali już Państwo kody kreskowe od Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w okienku poniżej należy nakleić jedną etykietkę z kodem.

Numer sprawy

Jeżeli otrzymali już Państwo od Trybunału numer sprawy dla niniejszej skargi, proszę go wpisać w okienku poniżej

A. Skarżący

A.1. Osoba fizyczna

Niniejsza część dotyczy tylko skarżących będących osobami fizycznymi. Jeżeli skarżącym jest jednostka organizacyjna, należy wypełnić część A.2.

1. Nazwisko

2. Imię (imiona)

3. Data urodzenia

0	9	0	7	1	9	7	6	np. 31/12/1960
D	D	M	M	R	R	R	R	

4. Miejsce urodzenia

5. Obywatelstwo

6. Adres

7. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

8. E-mail (jeśli skarżący taki posiada)

9. Płeć mężczyzna kobieta

A.2. Jednostka organizacyjna

Niniejszą część należy wypełnić, jedynie jeżeli skarżący jest spółką, organizacją pozarządową, stowarzyszeniem lub inną osobą prawną. W takim przypadku należy również wypełnić część D.1.

10. Nazwa

11. Numer rejestru (np. numer KRS) (jeśli dotyczy)

12. Data rejestracji lub zawiązania (jeśli dotyczy)

								np. 27/09/2012
D	D	M	M	R	R	R	R	

13. Przedmiot działalności

14. Adres siedziby

15. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

16. E-mail

B. Państwo (państwa), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

17. Proszę zakreślić pole (pola) odpowiadające Państwu (Państwom), przeciwko któremu (którym) skierowana jest skarga

☐ ALB - Albania	☐ ITA - Włochy
☐ AND - Andora	☐ LIE - Liechtenstein
☐ ARM - Armenia	☐ LTU - Litwa
☐ AUT - Austria	☐ LUX - Luksemburg
☐ AZE - Azerbejdżan	☐ LVA - Łotwa
☐ BEL - Belgia	☐ MCO - Monako
☐ BGR - Bułgaria	☐ MDA - Mołdawia
☐ BIH - Bośnia i Hercegowina	☐ MKD - BJR Mcedonii
☐ CHE - Szwajcaria	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Cypr	☐ MNE - Czarnogóra
☐ CZE - Czechy	☐ NLD - Holandia
☐ DEU - Niemcy	☐ NOR - Norwegia
☐ DNK - Dania	☒ POL - Polska
☐ ESP - Hiszpania	☐ PRT - Portugalia
☐ EST - Estonia	☐ ROU - Rumunia
☐ FIN - Finlandia	☐ RUS - Rosja
☐ FRA - Francja	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - Wielka Brytania	☐ SRB - Serbia
☐ GEO - Gruzja	☐ SVK - Słowacja
☐ GRC - Grecja	☐ SVN - Słowenia
☐ HRV - Chorwacja	☐ SWE - Szwecja
☐ HUN - Węgry	☐ TUR - Turcja
☐ IRL - Irlandia	☐ UKR - Ukraina
☐ ISL - Islandia	

C. Pełnomocnik (pełnomocnicy) skarżącego (osoby fizycznej)

Osoba fizyczna nie musi być reprezentowana przez adwokata/radcę prawnego na tym etapie postępowania. Jeśli skarżący nie wyznaczył pełnomocnika, należy przejść do części E.

Jeżeli skarga składana jest w imieniu osoby fizycznej przez osobę niebędącą adwokatem lub radcą prawnym (np. członka rodziny, przyjaciela lub kuratora), pełnomocnik ten powinien wypełnić część C.1; jeśli skarga składana jest przez adwokata lub radcę prawnego, należy wypełnić część C.2. W obu tych przypadkach należy wypełnić część C.3

C.1. Pełnomocnik niebędący adwokatem lub radcą prawnym

18. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja

19. Nazwisko

20. Imię (imiona)

21. Obywatelstwo

22. Adres

23. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

24. Faks

25. E-mail

C.2. Adwokat lub radca prawny

26. Nazwisko

27. Imię (imiona)

28. Obywatelstwo

29. Adres

30. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

31. Faks

32. E-mail

C.3. Pełnomocnictwo

Skarżący, chcąc upoważnić jakąkolwiek osobę do działania w jego imieniu, musi złożyć podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazana przez niego osoba musi wyrazić zgodę na reprezentowanie skarżącego składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam wyżej wymienioną osobę do reprezentowania mnie w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym mojej skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

33. Podpis skarżącego

34. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

35. Podpis pełnomocnika

36. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

D. Pełnomocnik (pełnomocnicy) jednostki organizacyjnej

Jeśli skarżącym jest jednostka organizacyjna, musi ona być reprezentowana w postępowaniu przed Trybunałem przez osobę uprawnioną do takiej reprezentacji (np. należycie upoważnionego dyrektora lub innego reprezentanta). Szczegółowe informacje dotyczące tej osoby powinny zostać podane w części D.1.

Jeśli reprezentująca jednostkę organizacyjną osoba wyznacza adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu, musi wypełnić również części D.2 i D.3

D.1. Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną

37. Tytuł do reprezentacji/więź/funkcja (proszę dołączyć kopię tytułu do reprezentacji)

38. Nazwisko

39. Imię (imiona)

40. Obywatelstwo

41. Adres

42. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

43. Faks

44. E-mail

D.2. Adwokat lub radca prawny

45. Nazwisko

46. Imię (imiona)

47. Obywatelstwo

48. Adres

49. Telefon (wraz z numerem kierunkowym kraju)

50. Faks

51. E-mail

D.3. Pełnomocnictwo

Osoba reprezentująca jednostkę organizacyjną musi umocować adwokata lub radcę prawnego do działania w jej imieniu składając podpis w pierwszym okienku poniżej; wskazany przez niego adwokat lub radca prawny musi wyrazić zgodę na reprezentację składając podpis w drugim okienku poniżej.

Niniejszym upoważniam osobę wskazaną w części D.2 do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji

52. Podpis osoby reprezentującej jednostkę organizacyjną

53. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Niniejszym przyjmuję pełnomocnictwo do reprezentowania jednostki organizacyjnej w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, dotyczącym skargi wniesionej zgodnie z art. 34 Konwencji.

54. Podpis adwokata lub radcy prawnego

55. Data

np. 27/09/2015

D D M M R R R R

Przedmiot skargi

Wszystkie informacje dotyczące stanu faktycznego, podnoszonych zarzutów oraz wyczerpania krajowych środków odwoławczych, a także zachowania terminu 6 miesięcy (art. 35 ust. 1 Konwencji) powinny zostać zawarte w tej partii formularza (części E, F i G). Te części formularza muszą zostać wypełnione, nie wystarczy również odwołać się do informacji zawartych na załączonych kartkach. Zobacz: artykuł 47 § 2 Regulaminu Trybunału, dokument „Wszczęcie Procedury” na stronie internetowej Trybunału (w języku angielskim i francuskim), jak również dokument „Jak wypełnić formularz skargi”.

E. Opis stanu faktycznego

56.
Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15.07.2016 r., sygn. akt II K 939/15, Agnieszka Lechowicz została uznana winną przestępstwa z art. 212 § 1 kodeksu karnego, polegającego na tym, że podpisała się pod listem otwartym pt. „Uwaga na oszusta!”, przesłanym w styczniu 2015 r. pocztą elektroniczną, do osób zainteresowanych procesem zmiany ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, w którym przedstawiono prawdziwe okoliczności związane z udziałem w tym procesie Katarzyny Śliwy-Łobacz (załącznik nr 1). Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19.12.2016 r., sygn. akt V Ka 1192/16. Za przypisany czyn z oskarżenia prywatnego K. Śliwy-Łobacz wymierzono Agnieszce Lechowicz karę 10.000 zł grzywny, 5.000 zł nawiązki oraz 2.000 zł kosztów sądowych (załącznik nr 2 - wyrok sądu I instancji, w jakości przesłanej przez sąd, oraz załącznik nr 3 - wyrok sądu odwoławczego).
Agnieszka Lechowicz od kilkunastu lat aktywnie uczestniczy w działalności na rzecz prawnej ochrony zwierząt w Polsce. W/ w wystąpienie podpisała jako prezes Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z Jędrzejowa. Podpisała je wspólnie z Jolantą Racką, prezesem Fundacji Pro Animals - Na Pomoc Zwierzętom i Tadeuszem Wypychem, prezesem Fundacji dla Zwierząt Argos z Warszawy. Wymienione osoby wspólnie od wielu zajmują się badaniem zagadnienia bezdomności zwierząt w Polsce w jego wymiarze publicznym, od lat prowadzą projekt monitorowania organów państwa, wykonujących zadania związane z opieką nad bezdomnymi zwierzętami. Zabierają także głos w sprawie zmian legislacyjnych dokonywanych w ustawie o ochronie zwierząt. Wymienione osoby śledzą przebieg zmian i dyskusję związaną z ich wprowadzaniem.
W procesach legislacyjnych dotyczących ustawy o ochronie zwierząt aktywnie uczestniczy również K. Śliwa-Łobacz. W procesie tym przedstawia się i działa jako prezes Fundacji Mondo Cane, asystentka społeczna Posła na Sejm RP oraz współautorka nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt z 2011 r. i 2015 r. (załącznik nr 4). Działa więc publicznie jako osoba publiczna.
K. Śliwa-Łobacz w 2014 r. rozpowszechniała publicznie informacje, że projekt nowych zmian w ustawie o ochronie zwierząt „od ponad roku leży w sejmie”, wzywając organizacje społeczne do poparcia projektu, którego formalnie nie było. Nadto K. Śliwa-Łobacz (jako argument dla poparcia projektu) informowała opinię publiczną, że projekt zmiany ustawy posiada pozytywną opinię Ministerstwa Środowiska i Najwyższej Izby Kontroli – co było nieprawdą, ponieważ projekt nie istniał, a obie te instytucje zaprzeczyły, jakoby go opiniowały (załącznik nr 5 i 6).
Powyższe działania K. Śliwy-Łobacz były impulsem do zredagowania i podpisania listu otwartego. Osoby podpisane pod listem otwartym, rozpowszechnianym w styczniu 2015 r., krytycznie oceniły działalność K. Śliwy-Łobacz, wskazując na jej oszustwa i rzeczywiste cele działania. List otwarty o tytule „Uwaga na oszusta!” podpisany i rozpowszechniony został wyłącznie w celu uczynienia procesu legislacyjnego transparentnym i w celu skłonienia osób, które mogą wyrażać w tym procesie znaczące opinie, do dotarcia i wnikliwego zapoznania się z treścią rzekomych zmian ustawy. List ten został przesłany drogą elektroniczną do około 80 organizacji społecznych, zajmujących się w Polsce prawną ochroną zwierząt. W szczególności w liście otwartym zawarto:
- informację o jawnym kłamstwie K. Śliwy-Łobacz rozpowszechnianym w 2014 r., że nowy projekt nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt „od ponad roku leży w sejmie”;
- apel do wszystkich osób, do których zwróciła się K. Śliwa-Łobacz z wnioskiem o poparcie kolejnych zmian ustawy, aby stanowczo żądali od K. Śliwy-Łobacz konkretnego projektu nowelizacji i samodzielnie oceniali propozycje zmian, nie dając się ponownie bałamucić ogólnikowym zapewnieniom formułowanym przez K. Śliwę-Łobacz;
- informację o wywoływaniu przez K. Śliwę-Łobacz chaosu w procesie zmian ustawy, zarzucono jej także zabieganie o zyskanie popularności kosztem jakości prawa ochrony zwierząt (tj. polityczne wykorzystanie sytuacji przed wyborami parlamentarnymi).
Wszystkie zarzuty pod adresem K. Śliwy-Łobacz zawarte w liście otwartym były prawdziwe. Użycie jaskrawych określeń miało skłonić środowisko organizacji społecznych do koniecznej dyskusji nad sposobem i kierunkiem zmian w ustawie o ochronie zwierząt, a nie miało na celu naruszania dóbr K. Śliwy-Łobacz.
Bez wątplenia zarzut oszukiwania opinii publicznej jest prawdziwy, stąd też konsekwentnie należy stwierdzić, że apel K. Śliwy-Łobacz o poparcie nieistniejącego projektu nowelizacji był „apelem oszukańczym”. Nawoływanie do poparcia projektu ustawy o nieznanym treści musi być uznane jako działanie powodujące „chaos” w procesie stanowienia prawa. Podkreślić przy tym trzeba, że projekt nowelizacji był przez długi czas tajny, a K. Śliwa-Łobacz (często w obcesowy sposób) odmawiała jego publikacji, do czego skłoniła ją dopiero publiczna krytyka wywołana wystąpieniem w w/w liście otwartym. Działanie osób podpisanych pod tym listem przyniosło więc zamierzone skutki, niewątpliwie pozytywne dla transparentności życia publicznego i procesu legislacyjnego.

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

57.

K. Śliwa-Łobacz na stronie internetowej swojej fundacji (<http://mondocane.com.pl/informacje/Kim%20jestesmy>) reklamuje swoją osobę jako współpracownika Parlamentarnego Zespołu Przyjaciół Zwierząt, asystenta społecznego Posła na Sejm RP Pawła Suskiego oraz współautorkę nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt z września 2011 r. i kolejnej z 2015 r. (załącznik nr 4). K. Śliwa-Łobacz bierze udział w kampaniach wyborczych posła Pawła Suskiego, a jednocześnie prowadzi organizację społeczną, której byt materialny uzależniony jest od szeroko rozumianej popularności. Zatem również zarzut zabiegania przez nią o kapitał polityczny jest zarzutem prawdziwym.

Podobnie prawdziwy pozostaje zarzut dotyczący skutków obowiązywania nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt z września 2011 r. Jest to jednak zagadnienie obszerne, w sposób ogólny możliwe do podsumowania tezą, że nowelizacja ustawy o ochronie zwierząt z 2011 r. tylko zaogniła patologię postępowania z bezdomnymi zwierzętami w Polsce, gdyż m. in. zdjęła znaczną część odpowiedzialności za ich los z urzędników gminnych, rozluźniła kontrolę inspekcji weterynaryjnej, a równocześnie spowodowała dramatyczny wzrost wydatków publicznych oraz błyskawiczny rozwój i prosperity dla rzeszy hycli, pseudohodowców i przedsiębiorców, uczestniczących w obrocie bezdomnymi zwierzętami za publiczne pieniądze. „Raport o problemie bezdomnych zwierząt” z maja 2016 r., autorstwa podpisanych pod listem Tadeusza Wypycha i Agnieszki Lechowicz (załącznik nr 7) opracowany został na podstawie kilku lat ich szczegółowych badań statystycznych w skali całego kraju i zawiera dowody stawianej tezy. Raport wyjaśnia nie tylko meritum problemu, ale pokazuje także zaangażowanie osób podpisanych pod listem otwartym w działalność społeczną i uzasadnia podjęcie słusznej krytyki działań K. Śliwy-Łobacz za pomocą środków rzeczywiście zastosowanych (w postaci listu otwartego).

Skarżący podnosi nadto, że K. Śliwa-Łobacz powinna być traktowana w niniejszej sprawie jak osoba publiczna. Sprawuje ona szereg funkcji społecznych, prowadzi działalność publiczną, o której z entuzjazmem informuje opinię publiczną - dotyczy to prowadzonej przez nią organizacji społecznej oraz szczególnie akcentowanych przez nią ról współautorki nowelizacji ustawy oraz asystentki społecznej Posła na Sejm RP. Ponadto K. Śliwa-Łobacz od lat sama kreuje się na rzecznika wszystkich organizacji statutowo zajmujących się ochroną zwierząt i pośrednika między posłami, a tymi organizacjami. Zdaniem autorów listu K. Śliwa-Łobacz winna więc liczyć się z krytyką jej publicznych działań w stopniu wyższym niż osoba prywatna. W orzecznictwie krajowym ugruntowany jest bowiem pogląd, zgodnie z którym: "Zakres wolności słowa w sferze życia publicznego musi być szerszy niż w sferze prywatnej, zaś osoby uczestniczące w życiu publicznym muszą liczyć się z krytyką, gdyż świadomie i w sposób nieunikniony wystawiają swe słowa i działania na reakcje społeczeństwa. Krytyka jako wkład w formę debaty publicznej, a zarazem kontrola osób sprawujących stanowiska publiczne jest niezbędną w demokratycznym państwie prawa" - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.08.2003 r., sygn. III KK 246/2003; "Swoboda wypowiedzi nie może ograniczać się jedynie do informacji i poglądów, które są odbierane przychylnie albo postrzegane jako nieszkodliwe lub obojętne, lecz odnosi się w równym stopniu do takich, które obrażają, oburzają lub niepokoją. Takie bowiem są wymagania pluralizmu, tolerancji i otwartości na inne poglądy, bez których demokratyczne społeczeństwo nie istnieje. W konsekwencji skoro debata publiczna jest rdzeniem społeczeństwa demokratycznego i nie można jej odmawiać „barwnego”, czy „gorącego” charakteru, zwłaszcza, gdy jej przedmiotem są kwestie budzące kontrowersje, zaś wolność słowa nie może się ograniczać jedynie do twierdzeń i poglądów powszechnie akceptowanych, to w toku debaty publicznej można używać stwierdzeń, które poza kontekstem takiej debaty mogłyby zostać uznane za niedopuszczalne (bezprawne)" - wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27.06.2013 r., sygn. I ACa 165/13.

Tymczasem skazanie Agnieszki Lechowicz ma charakter „mrozący” dla wolności wyrażania opinii, aktywnego uczestniczenia w życiu publicznym i w procesie zmian ustawodawstwa dotyczącego ochrony zwierząt, przy użyciu środków wyrazu, które mają szansę zostać dostrzeżone w społeczeństwie informacyjnym.

Sąd I instancji w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia zaznaczył, że jedną z najistotniejszych kwestii pozostawało ustalenie prawdziwości zarzutów podniesionych w wystąpieniu oskarżonych „Uwaga na oszusta!”, przy tym sąd wskazał, że ciężar udowodnienia prawdziwości zarzutów obciąża oskarżonych. Jednocześnie sąd na str. 7 uzasadnienia wyroku wymienił listę zarzutów, których prawdziwość podlegała udowodnieniu (cyt: „Niezależnie od powyższego nie sposób pominąć jednak, iż przedmiotowy list stawia oskarżycielce prywatnej zdecydowanie dalej idące zarzuty. I tak oskarżeni wskazywali, że działania podejmowane przez K. Śliwę-Łobacz doprowadziły już do pogorszenia prawa ochrony zwierząt w Polsce, zaś jej społeczne zaangażowanie ma na celu polityczne wykorzystanie sytuacji, nasilenie „chaosu, sprzeczności i niekonsekwencji”, dzięki czemu K. Śliwa-Łobacz „chroni urzędników i daje zarobić różnym lobby”. Okoliczności tych nie potwierdził żaden ze środków dowodowych, podczas gdy – jak wskazano powyżej – kontratyp z art. 213 § 1 kk przerzuca w tym zakresie ciężar dowodu na oskarżonych.”

W tym miejscu na uwadze należy mieć jednak fakt, że sąd oddalił wszystkie bez wyjątku wnioski dowodowe Agnieszki Lechowicz o przesłuchanie świadków: Krzysztofa Giemzy, Katarzyny Pokrzywy, Dawida Karasia, Beaty Krupianik, Rafała Gawła, Konrada Kuźmińskiego, Joanny Kleszcz, Iwony Lewińskiej i Marty Lichnerowicz (k. 231), złożone na okoliczność potwierdzenia prawdziwości zarzutów podniesionych w wystąpieniu oskarżonych, wskazując, że wnioski ten zmierzają do

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

58. przewlekłości postępowania, jako że są "ogólnikowe". Tymczasem łatwym i nieproblematycznym dla sądu okazało się zestawienie katalogu zarzutów sformułowanych wystąpieniem oskarżonych, podlegających dowodowi prawdy (cztery okoliczności wynikające z cytatu powyżej). Zatem teza wniosków dowodowych oskarżonej Agnieszki Lechowicz, która ograniczyła się do wskazania, że przesłuchiwani świadkowie potwierdzą podczas przesłuchania przed sądem prawdziwość zarzutów podniesionych wobec K. Śliwy-Łobacz w liście otwartym, była wystarczająca do uznania tych źródeł dowodowych za przydatne.

Wskazane we wnioskach dowodowych osoby to liderzy organizacji od wielu lat działających na rzecz prawnej ochrony zwierząt, którzy pozostają żywo zainteresowani wszelkimi zmianami ustawy o ochronie zwierząt, śledzą działania publiczne w tym zakresie, mogą zatem w sposób rzetelny przedstawić okoliczności podlegające dowodowi prawdy. Potwierdza taki stan rzeczy także pismo jednego ze świadków zalegające w aktach sprawy (k. 241).

F. Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem

59. Powoływany artykuł	Uzasadnienie
art. 10 ust. 1 i 2 Konwencji	<p>Decyzje sądów w niniejszej sprawie i sankcje nałożone na skarżącą stanowiły ingerencję w jej prawo do wolności wypowiedzi, zagwarantowane przez artykuł 10 ust. 1 Konwencji. Taka ingerencja była niewątpliwie przewidziana przez prawo, a mianowicie na podstawie artykułu 212 § 1 kodeksu karnego. Ingerencja realizowała uzasadniony cel, jakim jest ochrona dobrego imienia i praw innych osób - w tym przypadku dobrego imienia i reputacji K. Śliwy-Łobacz. W związku z tym jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostaje, czy ingerencja w prawo skarżącej do wolności wyrażania opinii była "konieczna w demokratycznym społeczeństwie".</p> <p>Skarżąca aktywnie i publicznie skomentowała sprawy bieżące, jej pisemne oświadczenie było częścią trwającej debaty w sprawach interesu publicznego i niewątpliwie podniosła ona kwestię zainteresowania publicznego, czyli prawidłowości i transparentności procesu legislacyjnego w społeczeństwie demokratycznym. Konwencja zapewnia ochronę wszystkim uczestnikom debaty w sprawach uzasadnionego zainteresowania publicznego (patrz Braun przeciwko Polsce, Nr 30162/10, § 47, 04.11.2014 r.). Charakter i surowość nałożonej sankcji stanowią również czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie proporcjonalności ingerencji na podstawie artykułu 10 Konwencji (patrz Axel Springer AG przeciwko Niemcom [GC], nr 39954/08, § 95, 07.02.2012 r.). W przedmiotowej sprawie skarżąca została zobowiązana do zapłaty grzywny w wysokości 10.000 zł i nawiazki w wysokości 5.000 zł oraz publikacji przeprosin (kosztujących wedle wstępnego rozeznania kilka tysięcy złotych). W tych okolicznościach należy stwierdzić, że sankcje finansowe nałożone na skarżącą były nadmierne (patrz Kwiecień przeciwko Polsce, nr 51744/99, § 56, 09.01.2007 r.).</p> <p>Co najważniejsze, sądy krajowe nie ustaliły w sposób przekonujący społecznej potrzeby ochrony praw K. Śliwy-Łobacz ponad prawo skarżącej do udziału w debacie publicznej i prawo do wolności wyrażania opinii oraz społeczne zainteresowanie promowaniem tej wolności. Skazanie Agnieszki Lechowicz ma więc charakter „mrozący” dla wolności wyrażania opinii i aktywnego uczestniczenia w procesie zmian ustawodawstwa dotyczącego ochrony zwierząt, przy użyciu środków wyrazu, które mają szansę zostać dostrzeżone w społeczeństwie informacyjnym.</p>
art. 6 ust. 1 Konwencji art. 6 ust. 3 lit. c i d Konwencji	<p>Sposób procedowania sądów krajowych naruszył prawo skarżącej do rzetelnego (sprawiedliwego procesu).</p> <p>W szczególności sądy w sposób stronniczy procedowały w przedmiocie wniosków dowodowych, które miały wykazać działanie skarżącej w ramach kontratypu z art. 213 § 1 kodeksu karnego.</p> <p>Oddalone wnioski dowodowe skarżącej były rzeczowe i zawierały tezę dowodową oraz wskazanie środków dowodowych. W razie wątpliwości sądu co do precyzyjności tezy dowodowej, wnioski te, zgodnie z prawem krajowym, powinny zostać uzupełnione poprzez wezwanie wnioskującej do precyzyjnego wskazania tezy dowodowej (jako że wnioski nie pochodziły od profesjonalisty, sąd powinien wezwać stronę do ich uzupełnienia w trybie przewidzianym dla uzupełnienia braków formalnych pism procesowych).</p> <p>Nadto, oddalone wnioski dotyczyły przesłuchania zaledwie 9 osób – nie mogły więc w znaczący sposób przedłużyć czasu trwania postępowania, przy założeniu należytej organizacji rozprawy.</p> <p>Myliły się więc sądy krajowe, uzasadniając oddalenie wniosków dowodowych w ten sposób, że są one "ogólnikowe" i zmierzają do przewlekłości postępowania.</p> <p>Szczególnie jaskrawym jawi się niesprawiedliwość procedowania sądów w tym zakresie, jeśli spojrzeć na fragment uzasadnienia wyroku sądu I instancji (pogląd zaakceptowany przez sąd odwoławczy, str. 4 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19.12.2016 r., sygn. akt V Ka 1192/16), w którym to oskarżeni zostali obciążeni wszelkimi negatywnymi konsekwencjami nieudowodnienia prawdziwości zarzutów - str. 7 uzasadnienia wyroku sądu I instancji: „Okoliczności tych nie potwierdził żaden ze</p>

Opis zarzucanych naruszeń Konwencji i/lub Protokołów wraz z uzasadnieniem (ciąg dalszy)

60. Powoływany artykuł	Uzasadnienie
	<p>środków dowodowych (...)”, podczas gdy sądy właśnie do wniosków dowodowych obrony, dotyczących „dowodu prawdy”, podeszły ze skrajnym formalizmem (jakby poszukując pretekstu do ich nieuwzględnienia), niwecząc możliwość ich przeprowadzenia.</p> <p>Niewątpliwie takie postąpienie sądów krajowych w sposób rażąco pozbawiło skarżącą prawa do racjonalnej i skutecznej obrony. Postępowanie sądów krajowych wytrąciło z rąk skarżącej jedyny argument, którym mogła się ona skutecznie bronić przed zarzutem oskarżenia. W ten sposób sądy krajowe wykreowały sytuację nierówności broni stron procesowych.</p> <p>W ocenie skarżącej takie postępowanie sądów krajowych naruszyło także wymóg zachowania minimalnych praw osoby oskarżonej, wskazanych w art. 6 ust. 3 lit. d Konwencji, tj. żądania obecności i przesłuchania świadków obrony na takich samych warunkach jak świadków oskarżenia.</p> <p>Wskazać należy, że główny świadek oskarżenia - K. Śliwa-Łobacz - obszernie zeznawała na temat podniesionych wobec niej zarzutów i swojej działalności społecznej (sądy krajowe w całości przyjęły jej twierdzenia za podstawę ustaleń faktycznych). Tymczasem wnioski dowodowe Agnieszki Lechowicz, potraktowane ze skrajnym formalizmem, ostatecznie zostały oddalone, chociaż wnioskowane dowody zmierzały do wykazania stanowiska przeciwnego do prezentowanego przez K. Śliwę-Łobacz.</p>

62. Czy istnieją lub istniały inne środki zaskarżenia lub środki odwoławcze, które nie zostały wykorzystane? Tak
 Nie

63. Jeżeli tak, proszę wskazać, jakie środki nie zostały wykorzystane i z jakich powodów.

H. Informacje dotyczące postępowania przed innymi organami międzynarodowymi (jeżeli takie było lub jest prowadzone)

64. Czy którykolwiek z zarzutów został przedstawiony przez skarżącego w postępowaniu wyjaśniającym lub ugodowym przed innymi organami międzynarodowymi? Tak
 Nie

65. Jeżeli tak, proszę o zwięzłe przedstawienie postępowania (przedstawione zarzuty, data i sygnatura decyzji, jeżeli takowe zapadły).

66. Czy skarżący składał już wcześniej skargę/skargi do Trybunału Tak
 Nie

67. Jeżeli tak, proszę o podanie poniżej numeru / numerów poprzednio złożonej skargi/ złożonych skarg.

I. Lista załączonych dokumentów

Należy załączyć kompletne i czytelne *kopie* wszystkich dokumentów. Ponieważ żaden dokument nie zostanie zwrócony, w interesie skarżącego leży załączenie kopii dokumentów, a nie oryginałów. Należy **KONIECZNIE** :

- uporządkować dokumenty według daty i postępowania,
- ponumerować kolejno strony oraz
- **NIE zszywać, sklejać lub oprawiać dokumentów.**

68. Poniżej należy wymienić dokumenty załączone do formularza skargi w porządku chronologicznym wraz z ich krótkim opisem. Proszę wskazać numery stron pod jakimi każdy dokument może zostać odnaleziony.

1.	list otwarty podpisany przez Agnieszkę Lechowicz pt. "Uwaga na oszusta!"	str.	1-2
2.	wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 15.07.2016 r., sygn. akt II K 939/15	str.	3-16
3.	wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 19.12.2016 r., sygn. akt V Ka 1192/16	str.	17-28
4.	wydruk ze strony internetowej Fundacji Mondo Cane http://mondocane.com.pl/informacje/Kim%20jestesmy	str.	29-30
5.	pismo Ministerstwa Środowiska z dnia 17.03.2016 r.	str.	31-32
6.	pismo Najwyższej Izby Kontroli z dnia 24.03.2016 r.	str.	33-34
7.	książkowe wydanie "Raportu o problemie bezdomnych zwierząt" autorstwa m. in. Agnieszki Lechowicz	str.	od 35
8.		str.	
9.		str.	
10.		str.	
11.		str.	
12.		str.	
13.		str.	
14.		str.	
15.		str.	
16.		str.	
17.		str.	
18.		str.	
19.		str.	
20.		str.	
21.		str.	
22.		str.	
23.		str.	
24.		str.	
25.		str.	

Inne uwagi

Czy chcieliby Państwo przedstawić inne uwagi odnośnie niniejszej skargi?

69. Uwagi

Skarżący wnosi o zasądzenie zadośćuczynienia na jego rzecz, którego wysokość zostanie sprecyzowana po przyjęciu skargi do rozpoznania.

Skarżący wnosi o prowadzenie korespondencji w języku polskim oraz o wydanie orzeczenia w sprawie w języku angielskim.

Oświadczenie i podpis

Niniejszym oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przekonaniem, informacje podane w niniejszym formularzu są prawdziwe.

70. Data

1	9	0	6	2	0	1	7
D	D	M	M	R	R	R	R

 np. 27/09/2015

W rubryce poniżej należy umieścić podpis(y) skarżącego/skarżących lub pełnomocnika/pełnomocników.

71. Podpis(y) Skarżącego (Skarżących) Pełnomocnika (Pełnomocników) – proszę zaznaczyć odpowiednie pole

Wskazanie adresata korespondencji

W przypadku większej liczby skarżących lub pełnomocników, proszę wskazać nazwisko i adres jednej osoby, do której Trybunał będzie kierował swą korespondencję. Jeśli skarżący jest reprezentowany, Trybunał będzie kierował korespondencję tylko do wskazanego reprezentanta (adwokata/radcy prawnego lub innej wskazanej osoby).

72. Nazwisko i adres Skarżącego Pełnomocnika – proszę zaznaczyć odpowiednie pole

Wypełniony formularz skargi, należy podpisać i wysłać pocztą na poniższy adres:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

